

รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่

ปัญญา คักดีแก้ว และปวีณา อุทุมภา

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ โดยตรวจสอบกับผู้เชี่ยวชาญ (IOC) เท่ากับ 0.96 และเก็บข้อมูลกับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ จำนวน 12 คน 2) ศึกษาแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Try out) เท่ากับ 0.90 เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานประกอบการ ผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้นำเที่ยว (มัคคุเทศก์) และผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานศึกษา จำนวน 400 คน และ 3) ประเมินรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ โดยตรวจสอบกับผู้เชี่ยวชาญ (IOC) เท่ากับ 0.92 เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามการประเมินกับผู้บริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 4 ด้าน (1) ด้านการวางแผน (Plan) (2) ด้านการดำเนินงาน (Do) (3) ด้านการติดตามงาน (Check) และ (4) ด้านการปรับปรุงงาน (Action) 2) รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ 42 ตัวชี้วัด โดยภาพรวมมีระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.09) เมื่อทดสอบสมมติฐาน โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ค่าสถิติ t - test เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและค่าสถิติ (F - test) พบว่า อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันและตำแหน่งงานในปัจจุบันที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับมากที่สุดและระดับมาก เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) พบว่า ด้านประชาสัมพันธ์ (B = 0.19, t = 835.17, p = 0.00) ด้านการเดินทาง (B = 0.12, t = 360.48, p = 0.00) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (B = 0.12, t = 340.96, p = 0.00) ด้านที่พักและอาหาร (B = 0.12, t = 392.45, p = 0.00) ด้านกิจกรรม (B = 0.12, t = 310.78, p = 0.00) ด้านการบริการ (B = 0.12, t = 277.13, p = 0.00) ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (B = 0.12, t = 323.06, p = 0.00) และด้านสถานที่และแหล่งกีฬา (B = 0.09, t = 291.35, p = 0.00) ตามลำดับและ 3) การประเมินรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ ด้านความเป็นประโยชน์ โดยรวมมีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.11) และด้านความเป็นไปได้พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.05)

คำสำคัญ: รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา; สภาพการดำเนินงาน; การบริการกีฬา

SPORT TOURISM DEVELOPMENT MODEL FOR SPORTS SERVICE IN KRABI PROVINCE

Panya Sakkaew and Paveena Utumpa

Faculty of liberal arts, Thailand National Sports University Krabi campus

Abstract

The objectives of this study were 1) to study the condition of sports tourism operation for sports services in Krabi Province. (the IOC=0.96 was approved by experts, data were collected by 12 experienced experts), 2) to study the development model of sports tourism development for sports services in Krabi Province by finding the confidence coefficient of the questionnaire (Try out) equal to 0.90. Four - hundred questionnaires were collected by sports tourism service providers of establishments local administrative organizations, tour leaders. (guide) and educational institutions and 3) to assess the development model of sports tourism development for sports services in Krabi Province by checking with an expert (IOC) equal to 0.92. Data were collected by questionnaire with 32 sports tourism executives. The research instruments were interview forms, questionnaires and assessment forms. Data were analyzed by using content analysis, frequency, percentage, mean and standard deviation, correlation analysis, and multiple regression analysis.

The results of the research were as follows: 1) Tourism and sports operating conditions for sports services in Krabi Province consisted of 4 aspects: (1) planning (Plan)" (2) implementation (Do)" (3) monitoring work (Check)" and (4) on improving work (Action) 2) The tourism and sports development model for sports services in Krabi Province consisted of 8 components, 42 indicators, overall at high level ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.09). The statistical significance was set at level .05 was found that different sexes had no different opinions and (F - test) different age, education levels, income, and work experience had different opinions. As for the current job position, different positions had no different in opinion. The elements were related to each other on a large scale. Multiple regression analysis with statistical significance at 0.05 level of the sports tourism development model for sports services in Krabi Province was found that the public relations aspect ($B = 0.19$, $t = 835.17$, $p = 0.00$), the travel aspect ($B = 0.12$, $t = 360.48$, $p = 0.00$), the amenities aspect ($B = 0.12$, $t = 340.96$, $p = 0.00$). Accommodation and food ($B = 0.12$, $t = 392.45$, $p = 0.00$) Activities ($B = 0.12$, $t = 310.78$, $p = 0.00$) Hospitality ($B = 0.12$, $t = 277.13$, $p = 0.00$) services. Social responsibility ($B = 0.12$, $t = 323.06$, $p = 0.00$) and location and sport ($B = 0.09$, $t = 291.35$, $p = 0.00$) respectively, and 3) the benefits of Sports Tourism Development Models for Sports Services in Krabi Province were found that both useful ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.05) and feasibility ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.11) were in the high level.

Keywords: tourism and sports development Model, operating conditions, sports services

Corresponding Author: Panya Sakkaew Faculty of liberal arts, Thailand National Sports University Krabi campus.

Email: panya.sakkaew@gmail.com.

บทนำ

กีฬามีส่วนสร้างมูลค่าเพิ่มทางด้านเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้นทั้งภาครัฐและภาคเอกชนการขับเคลื่อนกีฬาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจชาติของรัฐบาลและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้นำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ในลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport tourism) เพื่อนำรายได้เข้าสู่ประเทศให้ขยับไปอยู่ที่ 2.30 ล้านล้านบาท หรือ 2.40 ล้านล้านบาท (Rattaphong Boonyanuwat, 2020) การเจริญเติบโตของการกีฬาทำให้มีการกล่าวถึงโอกาสที่จะใช้การกีฬาช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้หลาย ๆ มิติในด้านกีฬา หากรัฐบาลสร้างสถานที่การออกกำลังกายให้ประชาชนก็สามารถจ้างคนที่เกี่ยวข้องในการจัดการกีฬาเพื่อการผลิตและการบริการได้มากขึ้นและกลุ่มผู้ประกอบการกีฬาก็มีรายได้เพิ่มขึ้น สิ่งที่สำคัญที่สุดของการกีฬา คือ ประชาชนทุกวัยได้มีโอกาสดูแลสุขภาพไม่ต้องเสียเงินให้กับค่าใช้จ่ายด้านการรักษาสุขภาพ รัฐบาลก็ได้ประโยชน์ในการประหยัดเงินงบประมาณของประเทศที่ต้องสนับสนุนระบบประกันสุขภาพและยังสร้างโอกาสให้เยาวชนได้ใช้กีฬาเพื่อการหลีกเลี่ยงยาเสพติด ดังนั้น เพื่อให้กลไกของการกีฬาเดินหน้าได้ดีจึงต้องพัฒนาระบบการบริการกีฬาเพื่อให้การทำงานด้านการกีฬาทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกลไกในการบริการประชาชนก็จะเป็นประโยชน์ร่วมกันต่อไปในอนาคต (Somthop Thitathan, 2020) ประเทศไทยได้มีการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้นเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2545 โดยมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 14 เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษาด้านกีฬา นันทนาการ และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด มีอำนาจหน้าที่ภายใต้การกำกับของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามความในมาตรา 15 ประกอบด้วย สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการท่องเที่ยว กรมพลศึกษา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยวและองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) (Ministry of Tourism and Sport, 2019) ต่อมามีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติ “การกีฬา” ไว้ในหมวดที่ 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 71 วรรคแรก “รัฐพึง...ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน” มีการกำหนดพันธกิจให้ทุกรัฐบาลต้องส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาของชาติได้รับการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนทั้งปวง (National Reform Steering Council, 2017) ถึงแม้จะได้รับแรงสนับสนุนจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ตลอดจนการมอบนโยบายด้านการกีฬาแก่บุคลากรในสังกัดและการรับฟังการนำเสนอแผนการขับเคลื่อนภารกิจระยะ 3 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือน โดยเน้นย้ำแก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ว่า "แนวโน้มเศรษฐกิจในปีหน้าภาคการท่องเที่ยวจะต้องเป็นเป้าหมายหลักด้านรายได้ที่จะต้องชกน่านักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเพื่อสร้างรายได้แก่ประเทศเพิ่มขึ้นและให้ทุ่มเททำงานให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อผลักดันการท่องเที่ยวและกีฬาให้ลุล่วงและได้รับประสิทธิภาพสูงสุดด้วยศักยภาพการท่องเที่ยวในระดับประเทศ (Ministry of Tourism and Sport, 2019) สำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดกระบี่ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับบริการที่หลากหลาย มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 2,521,416 คน ชาวต่างประเทศ จำนวน 4,382,074 คน รวมเป็น 6,903,490 คน ในปี 2561 (Provincial Office, Krabi, 2562) และยังเป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นเมืองกีฬา มีการร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการกีฬาให้บรรลุเป้าหมายและยุทธศาสตร์พัฒนากีฬาจังหวัดกระบี่ไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน การส่งเสริมให้มวลชนออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ การพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของ

ประเทศ การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวข้องกับการกีฬาและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬารองรับการเป็นเมืองกีฬา Sports City เพื่อการขับเคลื่อนการจัดตั้งเมืองกีฬาและสร้างความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพของประชาชนมีความเป็นเลิศทางการกีฬาและมีกิจกรรมกีฬาที่สร้างการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ (Public Relations of Krabi Province, 2019) ถึงแม้ว่าจะมีทั้งนโยบายและยุทธศาสตร์การส่งเสริมกีฬาและการท่องเที่ยวตามภารกิจของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่ยังพบว่า ยังมีปัญหาขรุขระและทุรกันดารพอสมควรในด้านการบริการกีฬาให้มีมาตรฐานและเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ ดังนั้น เพื่อการขับเคลื่อนการกีฬาทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ของจังหวัดกระบี่ให้มีระบบและมีความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของนักท่องเที่ยวและประชาชน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัย “รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่” ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่
3. เพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่

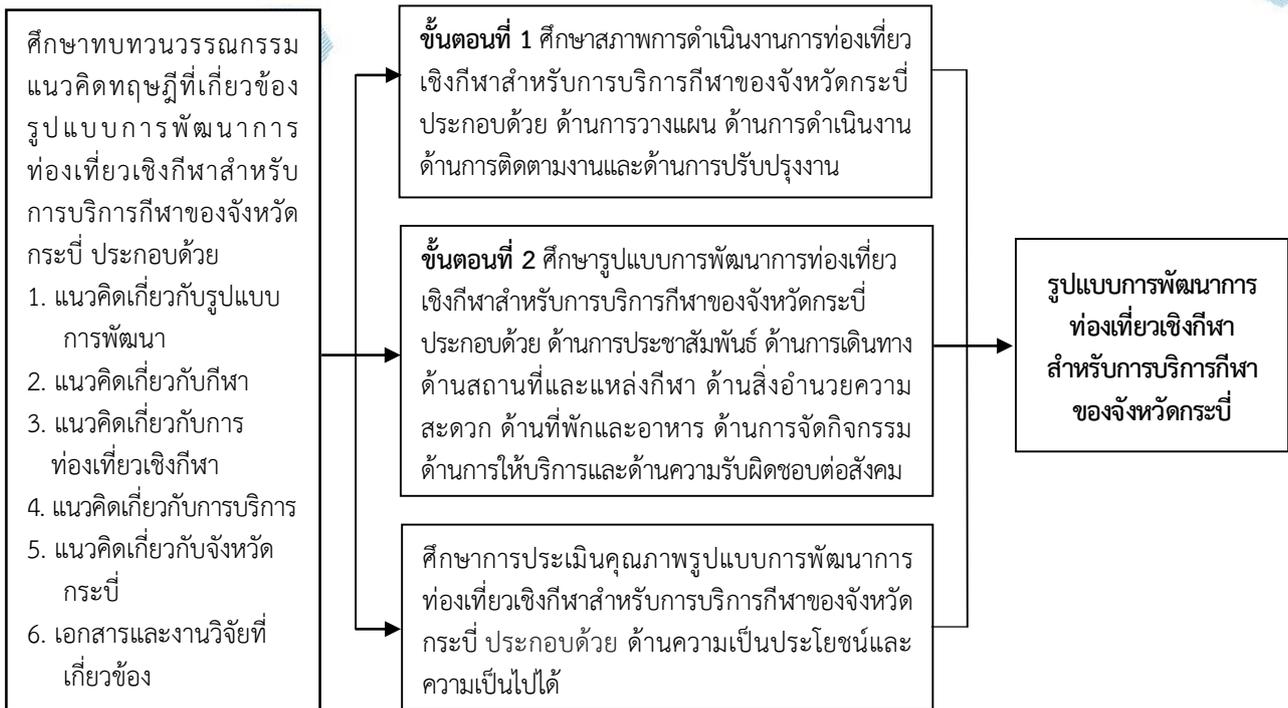
สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐาน 2 องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่กับด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการเดินทาง ด้านสถานที่และแหล่งกีฬา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พักและอาหาร ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการให้บริการและด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสัมพันธ์กันและสามารถยืนยันผลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ก) แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบพัฒนา ข) แนวคิดเกี่ยวกับกีฬา ค) แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ง) แนวคิดเกี่ยวกับการบริการ จ) แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การกีฬาจังหวัดกระบี่และ ฉ) แนวคิดเกี่ยวกับจังหวัดกระบี่ ช) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้มาซึ่งกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการการวิจัย

การศึกษารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ มีวิธี ดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัด กระบี่ ประกอบด้วย ด้านการวางแผนงาน ด้านการดำเนินงาน ด้านการติดตามงานและด้านการปรับปรุงงาน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการศึกษาสภาพ การดำเนินงานการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ โดยใช้วิธีการของ แมคมิลแลน (Macmillan, 1971) จำนวน 12 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารกีฬาของสถานประกอบการโรงแรม ผู้บริหารกีฬา สถานประกอบการกีฬาเพื่อท่องเที่ยว ผู้บริหารกีฬาสถานประกอบการสปอร์ตฟิตเนส ผู้บริหารกีฬาสถาน ประกอบการท่องเที่ยวชุมชน ผู้บริหารกีฬามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้บริหารกีฬาสถาบันเทคนิค ผู้บริหาร กีฬาศึกษาธิการจังหวัด ผู้บริหารกีฬาสำนักงานเขตพื้นที่ ผู้บริหารการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้บริหารกีฬา องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดและผู้บริหารท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหาปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างตามที่คุณเชี่ยวชาญ เสนอแนะและจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างฉบับสมบูรณ์ ค่า IOC เท่ากับ 0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้โดยทำการลดทอนข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้ได้ รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการเดินทาง ด้านสถานที่และแหล่งกีฬา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พักและอาหาร ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการให้บริการและด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ จำนวน 600 คน ประกอบด้วย ผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานประกอบการ ผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้นำเที่ยว (มัคคุเทศก์) และผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานศึกษา โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติที่ผู้วิจัยกำหนด คือ มีคุณวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป มีความเกี่ยวข้องกับการบริการท่องเที่ยวและกีฬา มีความสมัครใจในการให้ข้อมูลและสามารถเข้าร่วมการวิจัยได้จนสิ้นสุดกระบวนการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาฝึกงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.90 ของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ส่งไปยังผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ จำนวน 400 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาการประเมินรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารและผู้จัดการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ โดยการใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (Zikmund, 2003) ประกอบด้วย ผู้บริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานประกอบการ ผู้บริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้นำเที่ยว (มัคคุเทศก์) และผู้บริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานศึกษา โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 32 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยการประเมินด้วยแบบสอบถามด้านความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า (IOC) เท่ากับ 0.92 และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ส่งไปยังผู้บริหาร หรือผู้จัดการด้านท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ จำนวน 32 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัย

การศึกษารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ สามารถสรุปผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ ด้วยการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 75.0 อายุ 50 - 59 ปี ร้อยละ 50.0

การศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 50.0 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 50,000 บาท ร้อยละ 58.3 และประสบการณ์ทำงานมากกว่า 25 ปี ร้อยละ 41.7 พบว่า สภาพการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับ การบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ 1) ด้านการวางแผน (Plan) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาพัฒนาได้ นโยบายดี มียุทธศาสตร์ ตามเป้าหมาย มีแผนงาน / โครงการ 2) ด้านการดำเนินงาน (Do) มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และแหล่งกีฬา การบริการและสถานบริการที่พัก โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหารมีมาตรฐาน การออกแบบและใช้อุปกรณ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3) ด้านการติดตามงาน (Check) ยังไม่พร้อมหลายด้านชุมชนมีส่วนร่วมน้อยใช้งบประมาณของรัฐเป็นหลักการพัฒนาความรู้สู่อาชีพและรายได้ทางการกีฬามีเป้าหมายไม่ชัดเจน และ 4) ด้านการปรับปรุงงาน (Action) ควรเพิ่มนโยบายเมืองกีฬา ผลงานยังมีน้อยควรเน้นกีฬา ประเภทบุคคลเป็นพิเศษ ออกแบบวิจัย / กิจกรรมช่วยป้องกัน หรือลดความรุนแรงของเชื้อโควิด - 19 ส่งเสริมต่อยอดสร้างรายได้จาก OTOP กักการลดขั้นตอนและระเบียบ กฎ การเบิกของกระทรวงการคลังให้เร็วขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 ผลการศึกษารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการเดินทาง ด้านสถานที่และแหล่งกีฬา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พักและอาหาร ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการให้บริการและด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการสอบถามข้อมูลเชิงปริมาณกับผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานประกอบการ ผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้นำเที่ยว (มัคคุเทศก์) และผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานศึกษา จำนวน 400 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.5 อายุ 20 - 29 ปี ร้อยละ 55.0 การศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 74.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 42.0 ประสบการณ์ทำงาน 1 - 5 ปี ร้อยละ 35.1 และตำแหน่งงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ให้บริการ ร้อยละ 40.0 พบว่า รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ โดยรวมมีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.09) และเมื่อทดสอบค่าสถิติ t - test พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและค่าสถิติ (F - test) พบว่า อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันและตำแหน่งงานในปัจจุบันที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 แสดงผลภาพรวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ (n = 400)

รายการองค์ประกอบ	รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ด้านประชาสัมพันธ์	.811**	.000	มากที่สุด
ด้านการเดินทาง	.848**	.000	มากที่สุด
ด้านสถานที่และแหล่งกีฬา	.782**	.000	มาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	.830**	.000	มากที่สุด
ด้านที่พักและอาหาร	.868**	.000	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรม	.840**	.000	มากที่สุด
ด้านการให้บริการ	.826**	.000	มากที่สุด
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	.803**	.000	มากที่สุด

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อวิเคราะห์ผลค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) ของรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ สามารถยืนยันผลดังตาราง 2

ตารางที่ 2 แสดงผลค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณของรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่กับองค์ประกอบ (n = 400)

รายการองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่	ค่าสถิติ		
	B	t	p-value
ด้านการประชาสัมพันธ์	0.19	835.17	0.00
ด้านการเดินทาง	0.12	360.48	0.00
ด้านสถานที่และแหล่งกีฬา	0.09	291.35	0.00
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	0.12	340.96	0.00
ด้านที่พักและอาหาร	0.12	392.45	0.00
ด้านการจัดกิจกรรม	0.12	310.78	0.00
ด้านการให้บริการ	0.12	277.13	0.00
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	0.12	323.06	0.00

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาการประเมินรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย ด้านความเป็นประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ โดยการสอบถามข้อมูลเชิงปริมาณกับผู้บริหารและผู้จัดการ ประกอบด้วย ผู้บริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานประกอบการ ผู้บริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้นำเที่ยว (มัคคุเทศก์) และผู้บริหารการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานศึกษา จำนวน 32 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 72.0 อายุ 50 - 59 ปี ร้อยละ 37.5 การศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 75.0 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 50,000 บาท ร้อยละ 50.0 และประสบการณ์ทำงานมากกว่า 25 ปี ร้อยละ 25.0 พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ 1) ด้านความเป็นประโยชน์พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.11) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การพัฒนาด้านสถานที่และแหล่งกีฬาและด้านพัฒนาการจัดกิจกรรม มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.93) และ ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.82) รองลงมาเป็นการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.93) ตามลำดับ 2) ด้านความเป็นไปได้พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.05) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การพัฒนาที่พักและอาหารมีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.66) รองลงมาด้านการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.64) และด้านการพัฒนาการประชาสัมพันธ์กับด้านพัฒนาการเดินทาง ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.64) เท่ากัน ตามลำดับ

อภิปรายผล

การศึกษารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ 1) ด้านการวางแผน (Plan) การท่องเที่ยวเชิงกีฬาพัฒนาได้ นโยบายดี มียุทธศาสตร์ ตามเป้าหมาย มีแผนงาน/โครงการ 2) ด้านการดำเนินงาน (Do) มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และแหล่งกีฬา การบริการและสถานบริการที่พัก โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร มีมาตรฐานการออกแบบและใช้อุปกรณ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3) ด้านการติดตามงาน (Check) ยังไม่พร้อมหลายด้าน ชุมชนมีส่วนร่วมน้อย ใช้งบประมาณของรัฐเป็นหลักการพัฒนาความรู้สู่อาชีพและรายได้ทางการกีฬามี

เป้าหมายไม่ชัดเจน 4) ด้านการปรับปรุงงาน (Action) ควรเพิ่มนโยบายเมืองกีฬาผลงานยังมีน้อยควรเน้นกีฬาประเภทบุคคลเป็นพิเศษ ออกแบบวิจัย/กิจกรรมช่วยป้องกัน หรือลดความรุนแรงของเชื้อโควิด - 19 ส่งเสริมต่อยอดสร้างรายได้จาก OTOP กับการลดขั้นตอนและระเบียบ กฎ การเบิกของกระทรวงการคลังให้เร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ทินกร ชอัมพงษ์ (Thinnakorn Cha - umpong, 2018) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานกีฬาแบบมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานกีฬาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพบว่า ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์กร 3) ด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4) ด้านการควบคุมและ 5) ด้านการประเมินผลและสอดคล้องกับการวิจัยของ ธีรวุฒิ ปิงยศ (Teerayut Pingyot, 2013) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาเพื่อสุขภาพในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวางแผน มีการวางแผนยุทธศาสตร์ เป้าหมาย วัตถุประสงค์และการดำเนินงานกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับนโยบายและด้านการอำนวยความสะดวกมีการส่งเสริมสนับสนุนที่เป็นรูปธรรม ด้านการควบคุมมีการจัดทำกรรณการผลการปฏิบัติงานและตรวจสอบติดตามผล สรุปและประเมินผลร่วมกันของทุกฝ่ายและ สอดคล้องกับการวิจัยของณัฐชานิตย์ ธนธรรมพานนท์ (Natchanit Thanathampanon, 2013) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ปัญหาการบริหารจัดการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษาพบว่า สภาพและปัญหา ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำและด้านการควบคุมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการแก้ปัญหา ด้านการวางแผนให้มีการวางแผนเป็นระยะให้สอดคล้องกับระยะเวลาการปฏิบัติงาน ด้านการจัดองค์กรให้กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกสอนกีฬาจัดการนักวิทยาศาสตร์การกีฬามาให้คำปรึกษา อีกทั้งให้ความร่วมมือกับบุคลากรองค์กรต่าง ๆ ด้านการนำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมให้มีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะและนำผลการประเมินมาปรับปรุง จัดทำขั้นตอนกระบวนการปฏิบัติงานรวมทั้งให้มีการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน

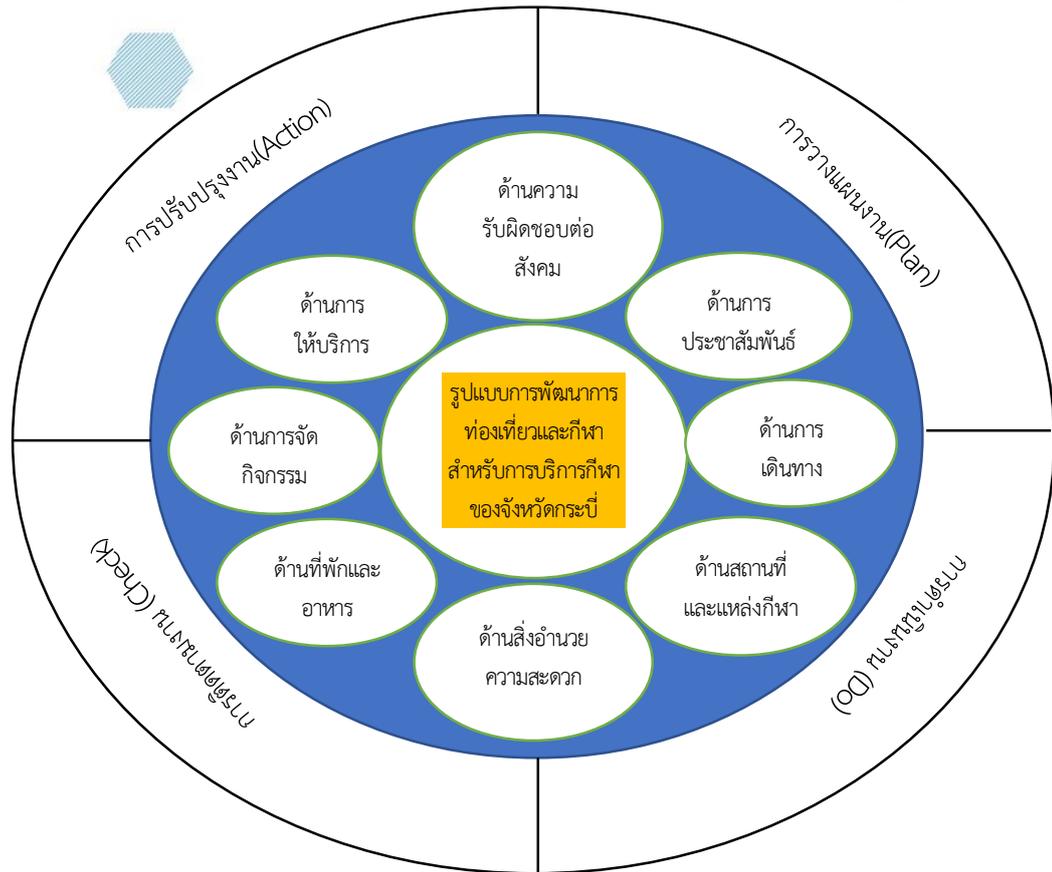
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ โดยการสอบถามผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานประกอบการ ผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้นำเที่ยว (มัคคุเทศก์) และผู้บริการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของสถานศึกษา จำนวน 400 คน โดยรวมด้านปัจจัยส่วนบุคคล มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.09) และเมื่อทดสอบค่าสถิติ t - test พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและ (F - test) พบว่า อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนตำแหน่งงานในปัจจุบันที่ต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาด้านองค์ประกอบ 1) ด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า ประชาสัมพันธ์ผ่านแอปพลิเคชันไลน์มีความคิดเห็นระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 1.19) รองลงมาคือ ประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์กับประชาสัมพันธ์ผ่านยูทูป ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 1.17) เท่ากันและประชาสัมพันธ์ผ่านทวิตเตอร์ ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 1.21) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับมากที่สุด ($r = .811$, Sig. (2 - tailed) = .000) และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ ($B = 0.19$, $t = 835.17$, $p = 0.00$) สอดคล้องกับการวิจัยของ พระอธิการสุรศักดิ์ สุขุมมาโลพระมหาสุนันท์ สุนนโท และพระปลัดระพิน พุทธิสารโ (Phra - athikan Surasak Sukhumālo, Phramaha Sunan Sunando, & Phrapalad Raphin Buddhisarō, 2021) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยววัฒนธรรมในจังหวัดสระบุรีพบว่า ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ควรจัดทำแผนที่การท่องเที่ยวเว็บไซต์ / เพจ / Facebook / Instagram / Line / YouTube 2) ด้านการเดินทางพบว่า การเดินทางทางน้ำ หรือทางเรือมีอุปกรณ์กีฬาสำหรับช่วยชีวิตทางน้ำเพียงพอมีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.94) รองลงมา มีเครื่องหมายและเส้นทางบอกแหล่งกีฬาที่ชัดเจน ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 1.09) และมีข้อมูลการเดินทางด้วยรถ - เรือประจำทาง และการเข้าบริการ

ทางการกีฬา ($\bar{x} = 3.39$, S.D. = 1.13) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับมากที่สุด ($r = .848$, Sig. (2 - tailed = .000) และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ ($B = 0.12$, $t = 360.48$, $p = 0.00$) สอดคล้องกับการวิจัยของ ชนิสร่า กุลสันติวงศ์ (Chanisara Kulsantiwong, 2019) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย Generation Y หลังโรคระบาดโควิด - 19 พบว่า ปัจจัยความปลอดภัยด้านอาชญากรรมทางร่างกาย ทรัพย์สินและอุบัติเหตุและปัจจัยความปลอดภัยด้านภัยธรรมชาติ สุขอนามัยและโรคระบาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย 3) ด้านสถานที่และแหล่งกีฬา พบว่า สถานที่และแหล่งกีฬาที่มนุษย์สร้างขึ้นมีเอกลักษณ์โดดเด่นน่าสนใจ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.97) รองลงมา สถานที่และแหล่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีกิจกรรมใหม่ที่น่าสนใจ ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.98) และสถานที่และแหล่งกีฬา มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยและบริการ ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 1.11) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับมากที่สุด ($r = .782$, Sig. (2 - tailed = .000) และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ ($B = 0.09$, $t = 291.35$, $p = 0.00$) สอดคล้องกับการวิจัยของ กนกวรรณ ปิยานุวัฒน์กุล อิศรีย์ ศุภเลิศจารุภัทร์ และ ศุภลักษณ์ นิลนพรัตน์ (Kanokwan Piyanuwatkun, Aitsaree Suphalerdjaruphat, & Supahlak Ninnopparat, 2019) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้เข้าชมการแข่งขัน กีฬาเจ็ตสกี “Jet Ski – World Cup 2019” พบว่า ด้านสิ่งที่ดึงดูดใจ มีความคิดเห็นสูงสุดในเรื่องความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวและในเรื่องเส้นทางในการคมนาคมขนส่งมีความสะดวกสบายและเมื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีสถานที่จอดรถเพียงพอและปลอดภัย 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพบว่า มีไฟฟ้า ประปา และสถานที่ที่มีความสะอาดในการบริการกีฬา มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.90) รองลงมา มีป้าย ข้อความบอกขั้นตอนการใช้บริการกีฬาและการท่องเที่ยวที่ชัดเจน ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.94) และมีวัสดุและอุปกรณ์ในการให้บริการเพียงพอกับผู้ใช้บริการกีฬา ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = 0.97) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับมากที่สุด ($r = .830$, Sig. (2 - tailed = .000) และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ ($B = 0.12$, $t = 340.96$, $p = 0.00$) สอดคล้องกับการวิจัยของ เกศรินทร์ วิมลธาดา และจรัสพงศ์ คลังกรณ์ (Ketsarin Wimonthada, & Charatphong Klangkon 2020) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการส่งเสริมการกีฬาและการท่องเที่ยวสู่การพัฒนาเมืองของจังหวัดบุรีรัมย์พบว่า ควรพัฒนาพื้นที่รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระดับสากล 5) ด้านที่พักและอาหารพบว่า ที่พักและร้านอาหารมีที่จอดรถที่นั่งพักและที่รับประทานอาหาร มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = .74$, S.D. = 1.00) รองลงมา ที่พักและร้านอาหาร มีสิ่งอำนวยความสะดวกบริการครบครัน ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.88) และที่พักและร้านอาหารมีความสะอาดและปลอดภัย ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.83) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับมากที่สุด ($r = .868$, Sig. (2 - tailed = .000) และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ ($B = 0.12$, $t = 392.45$, $p = 0.00$) สอดคล้องกับการวิจัยของ ศุศราภรณ์ แต่งตั้งลำ และอริยา พงษ์พานิช (Susaraporn Tangtenglam, & Ariya Pongpanich, 2020) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกการเดินทางท่องเที่ยวไทยแบบปรกติใหม่พบว่า ราคา ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.57) ที่พัก ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.47) สถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.49) 6) ด้านการจัดกิจกรรมพบว่า การจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวมีความคุ้มค่ากับค่าใช้จ่าย มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 1.04) รองลงมา กิจกรรมกีฬามีโปรแกรมน่าสนใจมาท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.88) และกิจกรรมทางเรือเหมาะสมกับพื้นที่ ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.98) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับมากที่สุด ($r = .840$, Sig. (2 - tailed = .000) และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ ($B = 0.12$, $t = 310.78$, $p = 0.00$) สอดคล้องกับการวิจัยของ Chebli, & Foued (2020) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของโรคระบาดโควิด - 19 กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อความตั้งใจของนักท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยด้านค่าใช้จ่าย ด้านความเชื่อมั่นและด้านทัศนคติ 7) ด้านการให้บริการพบว่า พนักงานมีจิตสาธารณะและให้ความเต็มใจในการบริการกับ

การกีฬา มีการจัดบริการอุบัติเหตุและช่องทางพิเศษในการรักษาที่รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.96) เท่ากัน รองลงมา มีขั้นตอนการบริการไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน และมีความคล่องตัว ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 1.05) และมีการบริการกีฬาด้วยความเสมอภาคใน เช่น การจัดลำดับคิว ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 1.03) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับมากที่สุด ($r = .826$, Sig. (2 - tailed) = .000) และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ ($B = 0.12$, $t = 277.13$, $p = 0.00$) สอดคล้องกับการวิจัยของชัตติยา พัวพวง และกรเอก กาญจนานาโณคิน (Kuttiya Puapuang, & Korn - eak Kanchanapokin, 2020) การจัดการสนามกีฬาราชมังกลากีฬาสถานการกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อคุณภาพการให้บริการพบว่า ในภาพรวม ($R = .84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การจัดการสนามกีฬาราชมังกลากีฬาสถานการกีฬาแห่งประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับคุณภาพการให้บริการ และ 8) ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมพบว่า การจัดการกิจกรรมกีฬามีการส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อม มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 1.02) รองลงมา การจัดการกิจกรรมกีฬาสร้างการมีส่วนร่วมความโปร่งใสและสมานฉันท์ ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.95) และการจัดการกิจกรรมกีฬามีการกระจายรายได้ในชุมชน ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.98) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระดับมาก ($r = .803$, Sig. (2 - tailed) = .000) และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงพหุคูณ ($B = 0.12$, $t = 323.06$, $p = 0.00$) สอดคล้องกับการวิจัยของ Henderson (2009) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร บริษัทบริหารโรงแรมในภูเก็ต ประเทศไทยพบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมเข้ามามีบทบาท สำคัญอย่างยิ่ง ในการเข้ามาช่วยเหลือในส่วนของสังคม โดยส่วนใหญ่จะเป็นการช่วยเหลือจากองค์กร ระดับโลกที่เข้ามาสร้างโรงเรียน ดูแลเรื่องชุมชน และมีการบริจาคเงินให้กับประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาการประเมินรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ 1) ด้านความเป็นประโยชน์ ความคิดเห็นโดยรวมระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.11) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาด้านสถานที่และแหล่งกีฬา มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.93) รองลงมา เป็นด้านการพัฒนาการจัดการกิจกรรม ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.82) และด้านการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.93) 2) ด้านความเป็นไปได้ โดยรวมมีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.05) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาที่พักและอาหาร มีความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.66) รองลงมา ด้านการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.64) และด้านการพัฒนาการประชาสัมพันธ์กับด้านพัฒนาการเดินทาง ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.64) เท่ากัน สอดคล้องกับการวิจัยของ Chen, & Funk (2010) ศึกษาเรื่อง การสำรวจภาพลักษณ์ การท่องเที่ยว ประสบการณ์การเดินทางและการกลับมาเยี่ยมชม โดยการเปรียบเทียบการรับรู้ของนักท่องเที่ยวทั่วไปกับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา บทความนี้ได้ศึกษาวัตถุประสงค์ของการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว และการกลับมาเยี่ยมสถานที่ท่องเที่ยวใหม่อีกครั้งพบว่า กิจกรรมกีฬามีผลในเชิงบวกต่อการสร้างภาพลักษณ์ให้กับจุดหมายปลายทาง นักท่องเที่ยวที่มีมุมมองที่เหมือนกันและแตกต่างกันออกไป 3 ประเด็นที่แตกต่าง ได้แก่ 1) สถานที่พัก 2) สถานที่ท่องเที่ยว และ 3) สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมี ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจเดินทางมาครั้งแรกของนักท่องเที่ยว

ดังนั้น รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วยสภาพการดำเนินงาน 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน (Plan) ด้านการดำเนินงาน (Do) ด้านการติดตามงาน (Check) และด้านการปรับปรุงงาน (Action) โดยมีองค์ประกอบ 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการเดินทาง ด้านสถานที่และแหล่งกีฬา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พักและอาหาร ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการให้บริการและด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ดังภาพ 2



ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษารูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่ ดังนั้น ข้อเสนอแนะจึงแบ่งออกเป็น 3 กรณี ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานที่กำกับดูแลการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนควรให้ความสำคัญกับการบริการกีฬามากขึ้นในทุกด้านโดยเฉพาะด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
2. ผู้บริหารควรนำการท่องเที่ยวเชิงกีฬามากำหนดมาตรฐานการบริการนำเที่ยวให้เป็นรูปธรรม
3. หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ดูแลการท่องเที่ยวเชิงกีฬาควรส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดนวัตกรรมบริการกีฬารูปแบบใหม่เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาของจังหวัดกระบี่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในพื้นที่จังหวัดกระบี่
2. สามารถนำเอาการวิจัยไปประยุกต์ใช้กับการท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬา โดยจะต้องพิจารณาถึงความพร้อมและความเหมาะสมและต้องจัดทำคู่มือการบริการกีฬา

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงกระบวนการความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวและกีฬาในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
2. ควรศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่ไม่สามารถทำให้การท่องเที่ยวและกีฬาสำหรับการบริการกีฬาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและปรับปรุงเพื่อให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

References

- Chanisara Kulsantiwong. (2019). *Factors that influence travel decision - making of Thai generation Y after covid - 19 pandemic* (Master's thesis), Bangkok University.
- Chebli, A., & Foued, B. S. (2020). The impact of COVID - 19 on tourist consumption behavior: A perspective article. *Journal of Tourism Management Research*, 7(2), 169 - 207. doi: 10.18488/journal.31.2020.72.196.207.
- Chen, N., & Funk, D. C. (2010). Exploring destination image, experience and revisit intention: A comparison of sport and non – sport tourism perceptions. *Journal of sport and Tourism*, 15(3), 239 – 259.
- Henderson, J. C. (2009). Corporate social responsibility and tourism: Hotel companies in Phuket, Thailand, after the Indian Ocean tsunami. *International Journal of Hospitality Management*, 26, 228 – 239.
- Kanokwan Piyanuwatkun, Aitsaree Suphalerdjaruphat, & Supahlak Ninnopparat. (2019). *Factor affecting the sport tourism behavior of the Jet Ski spectator in “Jet Ski – World Cup 2019”*. Sports Management, Faculty of Arts National Sports University Yala Campus.
- Ketsarin Wimonthada, & Charatphong Klangkon. (2020). Management of sports and tourism promotion for urban development of Buri Ram Province. *Journal of Social Sciences and Buddhist Anthropology*, 6(2), February.
- Kuttiya Puapuang, & Korn - eak Kanchanapokin. (2020). The management of Rajamangala national stadium sport authority of Thailand for service quality. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social*, 3(1), January – April.
- Provincial Office, Krabi. (2019). *Tourism Development Plan of Krabi Province. Krabi: Strategic Department*, Krabi Provincial Office.
- Public Relations of Krabi Province. (2019). *Driving "Krabi City Sports"*. Krabi: Public Relations Krabi Province.
- Macmillan, T. T. (1971). *The Delphi Technique*. Paper Presented at the annual meeting of the California Junior Colleges Associations Committee on Research and Development, Monterey, California.
- Ministry of Tourism and Sports. (2019). *The 6th National Sports Development Plan (2017 - 2021)*. Bangkok: Office of the Publishing House of the War Veterans Organization.
- Natchanit Thanathampanon. (2013). *Guidelines for solving problems of sports center management for excellence* (Master's thesis), Burapha University.
- National Reform Steering Council. (2017). *85 years waiting for “Sports” in the Constitution 2017*. Bangkok: Publishing House, Secretariat of the House of Representatives.
- Phra-athikan Surasak Sukhumālo, Phramaha Sunan Sunando, & Phrapalad Raphin Buddhisarō. (2021). Model development of cultural tourism management in Saraburi Province. *Journal of MCU Social Sciences Review*, 10(2), April – June.

- Rattaphong Boonyanuwat. (2020). *Sports and the creation of economic and social value added*. Retrieved from <https://www.matichon.co.th>
- Somthop Thitathan. (2020). *Sports management: Sport management*. Retrieved from <http://thithathan.blogspot.com>
- Susaraporn Tangtenglam, & Ariya Pongpanich. (2020). Factors affecting the selection of new normal Thai travel. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences*, 4(1), January – April.
- Teerawut Pingyot (2013). *Development of sports for Health management model in Rajamangala University of Technology Lanna Nan* (Master's thesis), Chiang Mai University.
- Thinnakorn Cha - umpong (2018). *The development of participatory management model for sports administration Rajabhat University* (Doctoral dissertation), Nakhon Sawan
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York. Harper and Row Publications.
- Zikmund, W. G. (2003). *Business Research Methods*. Ohio: United States of America.

Received: October, 7, 2021

Revised: February, 8, 2022

Accepted: February, 14, 2022